

[Jørgen Estrup]

Det er unægtelig et nyt regime og noget, jeg synes man skal hilse overordentlig velkommen.

Derfor kan vi også fra radikal side give vores fulde tilslutning og ønske, at dette må kunne få en hurtig behandling.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi vil fra Kristeligt Folkepartis side med glæde tilslutte os dette forslag. Som flere ordførere var inde på, er det udtryk for en ny og glædelig udvikling, og jeg kan kun håbe, at denne udvikling i fredens tjeneste må fortsætte.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil takke for den positive modtagelse, og jeg kan bekræfte, at det er hensigten at få afklaret, om dette Open Skies-regime kan anvendes til andre formål, som det er nævnt, f.eks. miljøovervågning.

Fra det tidligere Sovjetunionen er det indtil videre kun Rusland, Hviderusland, Ukraine og Georgien, der har underskrevet traktaten, men der er enighed om, at alle de uafhængige stater, som er opstået i forbindelse med Sovjetunionens opløsning for et år siden, skal kunne deltage i regimet.

Hvad angår de øvrige CSCE-stater – f.eks. Sverige og Finland, der har vist stor interesse i regimet – har traktaten en særlig hjemmel til, at de kan anmode om tiltrædelse senest 6 måneder efter, at traktaten er trådt i kraft.

Traktatens bestemmelser skal træde i kraft 60 dage efter, at 20 deltagerstater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter, men blandt disse 20 skal være de såkaldte depositarer, nemlig Canada og Ungarn, samt de stater, hvis aktive overflyvningskvoter er otte eller derover.

Men med den modtagelse, forslaget har fået i Folketinget i dag, skulle der være rimelig mulighed for, at Danmark vil være at finde blandt de 20.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslaget direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 35:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaftale om oprettelse af en association mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og republikken Polen på den anden side af den 16. december 1991.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).
(Fremsat 2/12 92).

Sammen med denne sag foretoges den under det næste punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om ratifikation af Europaaftale om oprettelse af en association mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og republikken Ungarn på den anden side af den 16. december 1991.

Af udenrigsministeren (Ellemann-Jensen).
(Fremsat 2/12 92).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Det ser ud til at være en meget fornuftig aftale. Den er også indgået i forhold til Tjekkoslovakiet og undertegnes samme dag, men af naturlige grunde er den ikke forelagt til samtykke her i dag. Vi håber, der senere indgås en aftale med de to nye stater på det tjekkoslovakiske område.

Jeg har kun et par spørgsmål. Det ene stiller jeg, fordi der en gang imellem er en del utålmodighed med hensyn til at få etableret et mere indholdsmæssigt samarbejde med de cen-

[Ole Espersen]

traleuropæiske lande, og spørgsmålet er derfor, hvorfor der er gået et helt år siden undertegnelsen, før vi får denne aftale ratificeret efter dette samtykke i Folketinget. Det er det ene spørgsmål. Den var færdigundertegnet af alle tre parter allerede for et år siden.

Det andet er mere til oplysning om aftalens forhold til GATT. Jeg er ikke klar over, om de to lande, der er tale om, deltager i GATT-arrangementerne, deltager i forhandlingerne osv., men hvis de gør det, er der selvfølgelig en relation til GATT i forbindelse med, at denne aftale i høj grad vedrører landbrugsvarer, og der er tale om en vis liberalisering, men kun en vis liberalisering.

Derfor er mit andet spørgsmål, hvordan aftalen forholder sig til GATT-arrangementerne, hvis de to lande er med i disse forhandlinger.

Jeg går ud fra, at vi umiddelbart kan få svar på de spørgsmål, og hvis det er tilfældet, har vi ikke noget behov for udvalgsbehandling. Vi foreslår, at sagen går direkte til anden behandling.

Fischer (KF):

Vi er i den konservative folketingsgruppe meget tilfredse med, at vi nu her i Folketinget kan ratificere de to aftaler om at associere Polen og Ungarn til Det Europæiske Fællesskab. Vi er først og fremmest meget glade for, at vi nu på denne måde kan knytte disse to nye demokratier tættere til EF og dermed yde et bidrag til yderligere at rodfæste det demokrati, som de to lande nu har nydt godt af et stykke tid, og som betyder, at mennesker, der i årtier var knuget af et marxistisk diktatur, nu kan se deres lande knyttet økonomisk, politisk og kulturelt nært sammen med den øvrige frie del af verden.

Det Konservative Folkeparti hilser denne udvikling velkommen. Vi har igen og igen understreget betydningen af, at EF er et åbent fællesskab, der fører til stadig nærmere samarbejde mellem stadig flere af Europas demokratiske nationer om de værdier, der så klart er udtrykt i præamblerne til disse to associeringsaftaler: pluralistisk demokrati baseret på retsstaten, respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder, et flerpartisystem, markedsøkonomiske principper og social retfærdighed. Det Konservative Folkeparti ser gerne, at de to stater, der her knyttes nært

til EF, snarest muligt også bliver fuldgældige medlemmer af EF, når de økonomiske bånd og markedsøkonomien tillader det. Det samme gælder naturligvis for Tjekkioslovakiet, hvis formentlige, snarlige overgang til to nationer har betydet en mindre forsinkelse af indgåelse af en tilsvarende aftale.

Set i et dansk perspektiv understreger aftalerne mellem EF og Polen og Ungarn også, hvor afgørende vigtigt det er, at Danmark som fuldgældigt medlem af EF kan gøre vor indflydelse gældende for, at det EF, vi kender, er og forbliver et åbent samarbejde. Aftalen viser, hvor vigtigt det er for os som medlem, at vi kan arbejde for at virkeliggøre de centrale mål, som vi alle deler: det åbne Europa. Det er vist ingen overdrivelse at sige, at netop Danmark som medlem af EF for mange er et grundvilkår for, at de også kan komme med i Fællesskabet.

Charlotte Antonsen (V):

Jeg synes, det er en glimrende aftale, som EF nu indgår med Polen og Ungarn, og Venstre kan meget varmt støtte aftalen. Det er vigtigt især i denne tid, at vi tænker over, at EF er stabiliserende for Europas økonomiske og politiske samarbejde, og det er vigtigt, at Europa med denne status er åben over for de nye demokratier mod Øst og åben over for resten af Europa. Der er med denne aftale ikke alene tale om økonomisk og handelsmæssigt samarbejde, men også om politisk samarbejde, og det, der er Venstres håb, er, at denne aftale på længere sigt kan føre til, at Polen og Ungarn bliver medlemmer af EF.

Set fra et dansk synspunkt er det vigtigt at understrege, at det er helt centralt, at Danmark bliver i EF for at blive ved med at lægge pres på nogle af de lidt mere genstridige lande, der er i det europæiske samarbejde, for at fremme udviklingen i retning af handel over åbne grænser.

Jeg vil godt slutte af med at sige, at vi håber, at dette bliver det første skridt til egentligt medlemskab.

Gade (SF):

For godt en måned siden fik vi her i Folketinget et nationalt kompromis, som foruden håndteringen af Danmarks placering i det fremtidige europæiske samarbejde også fastlagde vores holdninger til udvidelse af EF-

[Gade]

samarbejdet, og dér slog vi fast, at Danmark opfordrer til, at man allerede nu forstærker den løbende kontakt med Polen, Tjekkoslovakiet og Ungarn for at bane vej for medlemskab af EF. Det har været vores synspunkt under forhandlingerne – før aftalerne blev indgået – at man meget kraftigt skulle give disse lande tilbud om, at de kunne blive medlemmer af EF. Når man så ser efter i dokumenterne, kan man se, hvad der står i aftalen. Der står i præambelen, at parterne erkender, at Polens og Ungarns endelige mål er at blive medlemmer af Fællesskabet, og at associeringen efter parternes opfattelse vil hjælpe til at virkeliggøre dette mål.

Det er jo ikke et løfte, og vi synes ikke, vi har nået tilfredsstillende resultater her. Vi synes, at EF har givet for lidt åbenhed over for disse lande. Aftalerne er selvfølgelig vigtige alligevel, fordi de trods alt gør det muligt for Polen og Ungarn at deltage i den europæiske proces og bane vejen for fuldt medlemskab af EF – fra starten i en fleksibel udgave. Det er vigtigt, fordi det åbner op for et samarbejde om miljø-, transport- og energiforhold.

Endelig er det min vurdering, at aftalerne er et udtryk for den nødvendige sikkerhedspolitiske langtidspanlægning. Det vil på længere sigt kunne bidrage til et mere stabilt Europa i den situation, som vi netop har nu. Her vil jeg understrege, at netop nu er det også vigtigt, at vi får indgået nogle aftaler med både Tjekkiet og Slovakiet, så der ikke bliver et problem med, at kun et af landene får en aftale. Vi skal have det på plads rimelig hurtigt.

Derfor støtter SF en ratificering af aftalerne. Jeg vil tilføje, at jeg mener, at EF hurtigt skal i gang med at lave nye aftaler, i realiteten ændre dem, vi ratificerer i dag, og dér kan jeg henvise til, hvad jeg har sagt om den sikkerhedspolitiske situation.

Der er et par argumenter, jeg vil slutte af med, for der er nogle kritikpunkter.

Associeringsaftalerne åbner alt for lidt EF's markeder for Polen og Ungarn. Det er tydeligt, at det går langsomt. Især på tekstilområdet står det sløjt til. Her fastholdes de eksisterende kvantitative importrestriktioner, og det eneste, aftalen forpligter til, er, at der efter Uruguay-runden, altså GATT-forhandlingerne, vil blive indledt forhandlinger om en ny tekstilprotokol. Det er for ringe.

Heller ikke på kulområdet er der store fremskridt, og vi ved jo, at for landbruget fastholdes der fortsat mængdemæssige importbegrænsninger, som der ikke ser ud til at være nogen udsigt til bliver ændret. Det drejer sig om frugt, grønsager, sukkervarer, visse mælkeprodukter osv. Det er beklageligt, for netop landbrugsområdet ville være et af de områder, hvor landene ville have en chance og dermed nogle reelle eksportmuligheder.

Jeg ved godt, som alle ved i denne sal, at det betyder, at EF må i gang med nogle store ændringer internt i EF's landbrugspolitik, men det er nødvendigt, og det er også i den sammenhæng, jeg vil understrege, at dette ikke er et tilstrækkeligt skridt. Jeg vil opfordre Danmark til at presse på for at få udnyttet de muligheder for forbedringer, der ligger i den her aftale, og for det andet presse på for, at vi får indgået nogle aftaler, der er mere perspektiv i for Central- og Østeuropa. Det kan vise sig nødvendigt med hastværk på det her område.

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiet ønsker at se EF som en dynamo for et stabilt Europa. Og hvad får vi så, når EF prøver på at se lidt uden for EF's egne grænser og lave en associeringsordning for Polen og Ungarn? Ja, vi får nogle digre værker, som er restriktive, som virker protektionistiske, som virker imod den frihandel for frie mennesker, som EF ellers står for.

Jeg er med på, at det er et lille skridt i den rigtige retning, og derfor går vi også ind for det, men det er et meget lille skridt. Man burde have taget om roden for det frie initiativ i Europa. Derved havde man kunnet sikre en stabiliserende faktor i Europa. Vi mener altså, at det er for dårligt, at der, selv om der er åbnet op for små ting, samtidig er sat så mange restriktioner ind, så det mere eller mindre virker som ren protektionisme, således som SF sagde lige før.

Vi mener egentlig talt også, at det er for dårligt, at vi ikke har fået dette forelagt for lang tid siden. Der er rent faktisk gået ca. 1 år, siden det blev underskrevet, og først nu får vi det fremlagt. Jeg glæder mig til at høre udenrigsministerens svar på det; jeg ved, at spørgsmålet allerede er stillet.

Med stor glæde ser jeg frem til at høre, hvordan GATT-relationerne rent faktisk vil påvirke

[Annette Just]

disse forslag. Er situationen ikke den, at tiden i virkeligheden er løbet fra det lille skridt mod en åbning, som næsten ikke kan kaldes et skridt, men dog alligevel er vigtigt, hvis det kan få åbnet for regulær fri handel mellem frie mennesker i Europa?

Niels Helveg Petersen (RV):

Det er med stor glæde, jeg på Det Radikale Venstres vegne kan give tilslutning til disse forslag om associeringsaftalerne mellem De Europæiske Fællesskaber og Polen og Ungarn.

Medlemskab er perspektivet for disse aftaler, og medlemskabet er det rigtige perspektiv for de lande, og indtil det er muligt, bør alle anstrengelser gøres for handelsmæssigt og politisk at knytte Polen og Ungarn tæt til De Europæiske Fællesskaber. Disse forslag er et meget vigtigt skridt på den vej, og derfor støtter vi dem med stor glæde.

Kofod-Svendsen (KRF):

Vi har i Kristeligt Folkeparti altid lagt vægt på, at EF skal være et fællesskab, der er åbent over for andre europæiske lande og den tredje verden. Det, vi ser her, er en praktisk omsættelse af at gøre ønsket om åbenhed til virkelighed, og det hilser vi med glæde.

Man kan altid sige, at det kunne være lidt bedre, men i stedet for at fokusere på det, der kunne være bedre, kan man altså også glæde sig over det, der nu sker. Det vil vi gerne gøre, og derfor vil vi også med glæde stemme for de to forslag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vil gerne takke for den meget positive modtagelse af de to forslag. Det er dog en skjøn fornemmelse i en trang tid, at alle otte partier er så enige i de forslag, én har fremsat.

Hr. Ole Espersen spurgte, hvorfor det havde varet 1 år, før de kom, og fru Annette Just sagde, at det altså var for dårligt, at det havde varet så længe. Forklaringen er, at det har taget lang tid at få de endelige papirer på bordet, og det kan for øvrigt også blive et problem for nogle andre lande at blive færdige inden for de tidsrammer, man havde forudsat. Jeg er sikker på, at forklaringen på, hvorfor det har varet længe, vil interessere specielt fru Annette Just, for det skyldes, at det, man ofte betegner som det store frådende EF-bureaukrati – og fru An-

nette Just plejer jo ikke at holde sig tilbage dér – faktisk ikke er så stort endda.

De afdelinger i Kommissionen, der sidder med disse ting, er utrolig hårdt spændt for. De har at gøre med disse Europaftaler, med GATT-forhandlingerne, med aftaler med det tidligere Sovjetunionen osv., og da vi alle sammen med god grund prøver at bremse bureaukratets udvikling i Kommissionen, må man medgive, at de er så hårdt spændt for, at det en gang imellem kan knibe med at blive færdige til tiden, og forklaringen her er ganske enkelt, at man ikke har kunnet nå det.

Jeg synes, det er glædeligt, som det også er blevet fremhævet af alle ordførere, at vi nu er nået så langt, at de to første af Europaftalerne snart kan træde i kraft, for det er aftaler, der tillægges enorm betydning i de 5, snart 6, øst-europæiske lande, der alle ser dem som et meget vigtigt skridt i deres videre udvikling og i deres integration i fællesskabet med det øvrige Europa. Men vi skal også i vores del af Europa være godt tilfreds med, at vi nu bliver knyttet tættere sammen med de lande, fordi den tættere tilknytning vil være et væsentligt bidrag til at bevare fred, stabilitet og sund økonomisk udvikling i Europa.

Jeg kan ganske bekræfte det, som både fru Charlotte Antonsen og hr. Gade var inde på, nemlig at dette er et første skridt hen imod et fuldt medlemskab, og som svar på de kritiske bemærkninger, hr. Gade gjorde om, at der er for lidt i det, vil jeg pege på, at der altså er en del åbninger, og at der er forudsat en løbende udbygning af fællesskabet med de pågældende lande. Man kan sige, at det er en ny måde at håndtere problemet på i forhold til, hvordan man tidligere har håndteret udvidelser af Fællesskabet, og netop GATT-forhandlingerne, som hr. Ole Espersen spurgte til, kan, hvis det lykkes at få et positivt resultat af dem, yderligere være med til at presse på, for at man opnår større fremskridt.

Det er en skæv fremstilling, fru Annette Just giver, når hun siger, at dette er digre værker, der fastslår protektionisme, for der er rent faktisk en øget markedsadgang på en lang række områder. Jeg er enig i, at vi gerne havde set, at det var kommet endnu længere, men der er substantielle fremskridt, og det skal da også med i billedet, at de er ikke mindst kommet som følge af et dansk pres under forhandlin-

[Udenrigsministeren]

gerne, hvor vi bestandig har talt for, at vi skulle give de pågældende lande så fri en markedsadgang som overhovedet muligt. Der er dels tale om en øget markedsadgang, dels om, at de pågældende lande nu får en præferencestilling i forhold til andre lande, når det gælder import til EF. Mon ikke man tit bygger kritikken af manglende markedsadgang på det forhold, at de altså ikke fuldt ud er blevet fritaget for de almindelige vilkår for tredjelandes eksport af landbrugsvarer til EF, og det er selvfølgelig noget, der hænger sammen med EF's egen landbrugspolitik. I øvrigt er Østlandenes eksport til EF af landbrugsvarer totalt set ret beskeden, men jeg synes også, at man skal være opmærksom på, at for en lang række produkters vedkommende regner vi med, at der over den kommende 10-års-periode vil blive etableret en egentlig frihandelszone mellem parterne.

Totalt set mener jeg, at der i disse aftaler ligger et godt bidrag fra EF til udviklingen i de østeuropæiske lande, og jeg tænker ikke kun på den øgede markedsadgang, men også på de bestemmelser, der er i aftalerne, om formål og politisk dialog. Det er klart, at formålet er medlemskab. Den politiske dialog skal intensiveres, og der tages udgangspunkt i de værdier, som vi i vores del af Europa og i EF-landene tillægger vægt, og som først for ganske nylig har fået vægt i Østlandene.

Demokrati er ikke noget, der bliver etableret med et fingerknips. Der skal råd, dåd og tid til, og netop de rammer, som nu er accepteret af alle parterne, for en dialog og de deraf følgende fælles beslutninger er en af de vigtigste grundsten i vores demokratiopfattelse, og bliver det altså også nu i deres.

Der skulle også være trådt en Europaaftale med Tjekkioslovakiet i kraft pr. 1. januar 1993, men vi må vente på det interne successionsarrangement i Tjekkioslovakiet, og det er derfor, at en række lande, herunder også Danmark, indtil videre har stillet de nationale ratifikationsprocedurer i bero. Det bliver en opgave for det danske formandskab i EF, hvor vi vil arbejde for en hurtig teknisk forhandling om indgåelse af associeringsaftaler med de to nye lande, Den Tjekkiske Republik og Slovakiet.

Jeg takker for tilsagn om meget hurtig behandling af de to forslag. Det skulle gøre det muligt, at vi kan tilendebringe den danske rati-

fikationsprocedure for så vidt angår Polen og Ungarn forud for den oprindelig forudsatte ikrafttræden pr. 1. januar 1993, men som nævnt er der enkelte andre EF-lande, der kan få problemer med deres nationale procedurer, sådan at en endelig og fuld ikrafttræden formentlig først vil kunne ske sidst på vinteren; det siger sig selv, at det danske formandskab vil se det som en vigtig opgave at arbejde for en snarlig ikrafttræden.

Ole Espersen (S):

Jeg synes, at vi som sædvanlig, når det drejer sig om fornuftige områder, skal høre til blandt de hurtigste europæere, så vi skal ikke på nogen måde forsinke det.

Jeg er også godt klar over, at man i Kommissionen har haft en meget stor arbejdsbyrde i forbindelse med etableringen af forholdene til de østeuropæiske og de centraleuropæiske lande, og samtidig har man haft alle de selvskabte plager i Kommissionen, som også optager os en del i disse dage. Det respekterer jeg, men så vidt jeg har forstået, var det hele færdigt for 1 år siden, og derfor overrasker det mig, at man ikke tidligere har foranlediget, at disse traktater blev ratificeret.

Når jeg spurgte om GATT, var det, fordi aftalen som sagt er 1 år gammel og der er sket ganske meget siden, men det eneste, jeg sådan set ønsker at vide, er, om det, der her foreligger, på nogen måde kan være i strid med de seneste aftaler inden for landbrugsområdet set i relation til GATT-forhandlingerne.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hvad hr. Ole Espersens første spørgsmål angår, kan jeg såmænd kun henvise til, hvad jeg sagde før, nemlig at selv om aftalerne er på plads, er der en masse papirarbejde, der skal gøres færdigt, og jeg er sikker på at finde forståelse – i hvert fald hos fru Annette Just – for, at man altså har et så begrænset administrativt apparat, at man ganske enkelt ikke har kunnet nå det på grund af alle de andre opgaver, der ligger. Man skal huske på, at det, vi i Danmark plejer at kalde det store EF-bureaukrati, altså ikke har flere ansatte end Århus Amtskommune, og de fleste af dem skal oven i købet sidde og oversætte, så dette kan måske være med til at dæmpe protesterne over det store bureaukrati; jeg ser venligt opfordrende ned på fru Annette Just.

[Udenrigsministeren]

Der er efter vores bedste skøn ikke tale om noget, der er i strid med de GATT-aftaler, der nu begynder at tegne sig, men det, jeg i denne forbindelse synes er værdifuldt, er, at en succesrig udgang af GATT-forhandlingerne forhåbentlig yderligere kan fremskynde den videre proces imod større markedsadgang, som er indbygget i disse arrangementer.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagenes overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går forslagene direkte til anden (sidste) behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 135:

Forslag til lov om en garantiordning for udlån til nyetablerede virksomheder og nye aktiviteter i mindre og mellemstore virksomheder.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 2/12 92).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Trøjborg (S):**

Da Socialdemokratiet i forbindelse med folketingsgruppens sommermøde i august måned fremlagde sin tanke om en garantiordning for udlån til små og mellemstore virksomheder, var det vores forventning, at en sådan tankegang ville blive modtaget positivt.

Vi foreslog i Folketinget, at der skulle laves en ordning, der havde en samlet garantiramme på 2,4 mia. kr. fortløbende, mens det, der nu er aftalt i forbindelse med finanslovforhandlingerne, er en ramme på 2 mia. kr. over 2 år.

Vi foreslog, at det skulle gælde for udlån til virksomheder med op til 50 ansatte, der etablerer nye aktiviteter, og det bliver tilfældet.

Vi foreslog, at der pr. virksomhed skulle kunne udlånes 400.000 kr., som var dækket af garantibeløbet, og det bliver tilfældet.

Vi havde ikke foreslået, at der skulle betales en garantiprovision for garantistillelsen, men det er nu aftalt, at der skal betales 1,5 pct. i garantiprovision, sådan at man slår halv skade med 0,75 pct. til låntager og 0,75 pct. til långiver, og det svarer til normal betaling for garantistillelse på almindelige markedsvilkår for noget, man måske kunne kalde almindelige kreditter.

Dermed er vi vældig godt tilfredse med den aftale, der er indgået finanslovpartierne imellem, og vi ser frem til forhåbentlig at høste nyttige erfaringer af forslaget, der gerne skulle medføre nye aktiviteter og nye arbejdspladser.

Fischer (KF):

Da mit partis erhvervspolitiske ordfører, hr. Flemming Hansen, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Lovgivningen, der omfattes af dette lovforslag, bevæger sig på et meget interessant område. Hvordan øger vi antallet af nyetableringer, og hvordan øger vi aktiviteten i bestående mindre virksomheder her i landet?

Vi kan nemlig konstatere, at hovedproblemet i Danmark ikke er manglende viden- og ledelsesmæssige forudsætninger for at starte nye virksomheder, men efter vores bedste overbevisning penge til etablering af virksomhederne og sikkerhed for de lån og kreditter, der er nødvendige for enhver virksomhed.

I Danmark er det en kendt sag, at det er vanskeligt at spare op til nyetableringer på grund af det meget høje skattetryk, vi har, der stort set gør det umuligt at starte virksomhed med en tilstrækkelig egenkapital. Det er derfor godt, at dette forslag er fremsat, og jeg har bemærket, at både Socialdemokratiet og SF har fremsat lignende forslag. Det er naturligt, at vi nu skaber fælles fodslag om det forslag, som forligspartierne er blevet enige om, fordi det er et godt forslag, som vi meget gerne støtter.

Der er for få nyetablerede virksomheder i Danmark i forhold til en række af de lande, vi normalt sammenligner os med. Dette forslag kan derfor være begyndelsen til nytænkning og nye signaler i erhvervspolitikken. Jeg tror nemlig, at nye arbejdspladser først og fremmest